

מסורת הש"ס

(א) לנקמן קיג: קיד: קמו: קמו:
 יבמות לב: קדושין עז:
 סנהדרין פא: קדושת יד:
 יד: כג: מעילה עז:ז:
 (ב) קמו: מוס' זבחים ס:
 (ג) ד"ה אלף, (ג) זבחים קו:
 (ד) שם קת, (ה) שם ע"ש
 כל הסוגיא, (ו) שם
 סג:ז:
 (ז) שם פג:
 (ח) זבחים קו: ד"ה כיון,
 י"א ולא ישיב וכו'
 (ט) וימלא זבחי נשיה היא
 ר"מ, ע"ש ש"ד ל"ג:

הגהות הב"ח

(א) תום' ד"ה בנטמא וכו'
במחוללת אשנטמאה:

הגהות מהר"ב

רנשבורג
[א] גמ' איסור כולל באיסור
חמור אית ליה. נ"ב עיין
באור דיני אהע"א ואיסור
כולל ומוסיף ובזה אחת
בשור' הרמ"ע מפאנו סי'
קכ"ג:

מוסף רש"י

כיון שגנעו בו שטאדור.
ואפילו ע"י דר הרב אשל
לוי חמייש, וזה לוי נתמל
בשר על דר, מה לוי נתמל
ע"י דר אחרים (ובח"ס קד).
בשטמא הגוף וואס
נטמא בשדר. ואפילו ע"י
אחרים, מודה ר' יוסף
לוי, דלמיי, דלמיי, דלמיי, דלמיי
ע"י דר על דר ע"י דר
אחרים, דעמעה דר יוסף
משום דלון איסור תל על
איסור הוא וכלן איסור
טומאת אגוד קודם (דר
קד). ע"י פרייג בשטמא
בשר. תתלה וואסער על
וי משום טומאת בשר,
שלין חייבין ע"י אשת
וי דר נתמל אגוד אשת
ליה לוי יוסף אין איסור
טומאת אגוד על דר איסור
ע"י וואסער דלדור דמיו
הוא, דלכא למימר דמיו
ומתקשר בשאר טומאת
טמאות טומאת
אגוד נתקשר ומי בשר, לא
אמרינן אגוד מינו, הלכא
אגוד מתעל אגוד, וזה
לא טמא לאגוד, והם
טומאת אגוד קדים, ודבר
סביר אמרינן מינו, ואיסור
כולל לא על איסור אחר,
בשר דלמרינן אין איסור
תל על איסור בשראיסור
דעלמא קאמרינן (דר
לוי איסור חמור דרור).
ע"י איסור קל. וזה נלא
אמרינן נלא לול איסור
אגוד ואפילו ע"י
דמיו מינו ע"י מלי ביכל
דעמינן שוק, אלא ע"י
מינו טומאת אגוד דחמירא
ויחולל בשר על טומאת
בשר דקלמא (דרור).

ה"א מה נפשך אי קסבר איסור חל על איסור לייחייב נמי משום וואי אין איסור חל על איסור לייחייב משום טומאה דקדים ואי קסבר ואין בגידין צנ"ט לייחייב משום גיד. כלומר ואי אין בגידין צנ"ט וטומאה פטור משום טומאה לייחייב משום גיד דהא ליכא למיפטריה הכא משום דלין איסור חל על איסור דהא ליכא טומאה: אמר רבא ללולס קסבר אין בגידין צנ"ט. לפיכך קסבר כאן טומאה וטומא גיד נמי ליכא דקסבר אינו גובה צטמאה וטעמא לאו משום דלין איסור חל על איסור אלא דמעטיה קרא צהדיא דלמר קרא כ"ו: ה"א קסבר רצ יודא אמר רצ האוכל גיד הנשר של נבלה ר"מ מחייב דמחייב כו' ומודים חכמים בצולל גיד של עולה. דחמיר לאיסורה או של שור הנסקל ומאי חומרייהו שאסורין צהנאה: דמחייב שמים. וטעמא דמפרש: ומאן האי סנא. חכמים: דבאיסור כולל איסור חל על איסור לית ליה ואיסור כולל איסור חמור ואיסור ליה ה"א. והיינו פירושה איסור גיד חל משוללה וקודם שנתכלה היה גידה אסור וצברה מותר וכשנתכלה נאסר אף צברה ואע"ג דקדם צבלה ה"ל למיחל נמי על גיד משום טעמא דכולל שהוא כולל את הצבר עמו ליאסר ואיכא למימר דאפילו גזא דלמר אין איסור חל על איסור האי איסור צבלה חמור דמגו דחיייל אצבר דהוה מותר חיייל נמי אציג שכוללו עם הצבר אפ"ה אמרו רבנן דלא חיייל: ואיסור כולל באיסור חמור אית ליה. והיכא דאיסור אחיון אית ציה תרתי כולל ומוסיף כגון עולה או שור הנסקל דמעיקרא ששוללה היה גידה אסור וצברה מותרת הקדישה אף נגחה נאסר אף צברה הרי זה כולל והגיד הזה מתכלה היה אסור צאכילה ומותר צהנאה וכשהקדיש חל עליו איסור הקדש לאסורו צהנאה שאין כאן איסור חל על איסור שמה ששייר הראשון מוסיף השני וכי היכי דחיייל עליה שם הקדש לאסורו צהנאה חל כדכח עליו עליו אף צאכילה ששם אכלו יתחייב שמים ואע"ג דבאכילה אסור ועומד היה ואין איסור חל על איסור הגילי היא. והואיל וחיייל להנאה חיייל נמי אף לאכילה: רבי יוסי הגלילי היא. דשמעין ליה דלית ליה כולל באיסור קל ומיהו באיסור חמור לא שמעניה דפליג: חייב. תמאת שהאכל קדשים צטומאת הגוף ודזונו כרת דכתיב (ויקרא ז) והנפש אשר תאכל בשר וגו': כיון שנגעו צו טמאחו. קודם שיאכלנו ואפ"ה חייבה קרא: ואמר רבא גרגסיה: צו טמא חמור ואח"כ נטמא הכשר. דמא שאל טהור וטומאה צמגעו שקדמה טומאת גופו לטומאת קדש מודי רבי יוסי דחייב דכיון דאיטמי גופיה איתסר בקדש זה באיסור כרת וכי הדך ואיטמי בשר איסור כרת דטומאת הגוף לא פקע: ה"א דכ"ע לא פלוגי דחייב דאיסור כרת קדים כי פלוגי צנטמא הכשר. תמלה ונאסר על הכנים צלאו צעלמא והבשר אשר יגע וגו' נאסר רבנן אית להו איסור חל על איסור ע"י כולל והאי איסור טומאת הגוף כולל הוא דכולל טהורות שהיו מותרות לו והטמאות שהיו אסורות לו ומיגו דחיייל אטהורות חיייל נמי אטמאות ויש כאן איסור כולל:

פסג: ד"ה פרט לזון: (ט) **ואיסור** בולץ לית ליה והתניא ב"י. פ"י
לית ליה איסור בת אחת ואין נראה לר"י דהא צפרק ארבעה אחים
מבעיא אלמא אפילו מאן דלית ליה איסור כולל מצי סבר איסור בת
חשיב שבת קדים משום דקביעא וקיימא אבל קשה דאי לא איסור בת

גיד הנשה פרק שביעי חולין

קא.

עין משפט
נר מצוה

צו א ב מ"ח פ"ח
מהלכות מאכלות
אסורות הלכה ו:
צו ג מ"ח פ"ח מהלכות
פסולי המוקדשין
הלכה יג:

תורה אור השלם

1. עַל פֶּן לֹא יֵאָכְלוּ בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל אֶת גֵּיד הַנֶּשֶׁה
אֲשֶׁר עַל כַּף הַיָּרֵךְ עַד
הַיּוֹם הַזֶּה כִּי נִגַּע בְּכַף
יָרֵךְ יַעֲקֹב בְּגִיד הַנֶּשֶׁה:
בְּרִאשִׁית לֵב לֵב לֵב

שיימה מקובצת

א דחמיר איסוריה או של שור: **ב** הא דאמרינן בפ' אמרו לו. נ"ב ע"י תוס' שבועות דף כד ע"ב ועיין פ"י רש"י ז"ל שם:

רבינו גרשום

אי קסבר יש בגידים
בנותן טעם לייחב משום
הנחתן (טעם) טומאה י'
קסבר אין בגידים בנותן
טעם לייחב משום ד'
כלומר דאע"ז שיש דיוא
התורה חיבה עלי: מאן
האית דאסור חל
לדא אסור ליה חל
כלומר דאסור כלה
לכלל ליה חל כלומר
אמרינן גזר דמיחב
ואחתיבה דכלה דמיחב
מייחב אגיד משום נבלה
ובאסורא תמור אסור ליה
אית ליה חל כלומר
ובאסורא תמור כגון עולה
והנסקל דאסורין אית
בתנאיה אסור כלל אית
ליה דאמרנן מינו דמיחב
אשאר תחיתוב משום
עילה ומשום דור הנסקל
מיחב נמי אגיד משום
הנחתן (טעם) טומאה י'
אמר רבא ר' יוסי הגלילי
איה דתנן הטמא שכל
כדי קדש טמא כר כלומר
ייחב כרת על הטמא במי
ששכלב שמי (טהור) [טמא].
ר' יוסי הגלילי אמר ר' חייב
ששכלב את הטמור חייב
כלל כלומר חייב כרת
ורבית ונפש אשר כרת
ככל טמא ככלל אדם
אזכרנו טמא ואכל
במבשרו טמא שלמים אש
אסור ליה ונכרת: יבא אסור
תמור וחיל לך אסור לך
כלומר איה נטמא השב
דאח"כ נטמא הגוף יבא
אסור ליה וחיל לך אסור
לך אלא שטמא חבש אזי
אלא ששמי הרשב
אסור תנא טמא לך
יבאלא אמר ר' אשי מאן
לימא לך דטומאת הגוף
חמירא ר':

וְרָבִי שְׁמַעוֹן פּוֹטֵר מֵאִ קֶסֶבֶר אִי קֶסֶבֶר מֵאִ קֶסֶבֶר חָל עַל אִיסוּר בּוֹ.
המ"ל הא דבי שמעון לית ליה איסור חל על איסור אפילו
באיסור כולל ואפילו חמור על קל גזי האוכל נבלה דיום הכפורים
אלא דכללו הכי פריך שפיר: **מֵאִן הָיָא תַנַּא דְּבִאִיסוּר בּוֹלָא אִיסוּר**
חָל עַל אִיסוּר לֵית לֵיהּ. איסור כולל
הוא זה כשתמצננה וז"ל איסור מוסף
הוא דמגו דליתוסף זה איסור לגבוה
כשתמצננה איתוסף גמי להדיטו וי"ל
דסבר כמ"ד ברש פירקין (דף ט.^ב)
דגיד גמי אסור לגבוה:

לעולם קסבר אין
אני התם דאמר קרא
ישראל את גיד הנשה
ידו מותר ^א יצתה זו
דאמר רב יהודה אמר
של נבלה ר"מ מחייב
אינו חייב אלא אחת
אוכל גיד הנשה ^ב של
שחייב שנים ומאן
איסור חל על איסור
איסור חמור אית ליה
יולי היא ^א דרתנן טמא
טמא בין קדש טהור
אומר טמא שאכל
שאכל את הטמא
דבר טמא אמרו לו
טהור כיון שנגע בו
די ליה רבנן לר' יוסי
בנטמא הגוף ואח"כ
לא פליגי דחייב
פליגי בנטמא בשר
בגן אית להו איסור
אחתיכות טהורות
אחתיכה טמאה ורבי
איסור כולל דמגו לא
לי נהי דאיסור כולל
איסור חמור יחול
טומאת הגוף שהרי
רב אשי מאן לימא

וְהָיָה דְלִמָּא שׁוּמְמָא **שְׁפִיר** קַאמְרִי לֵיהּ רַבְנָא דְרַבִּי
 לֵיהּ מַהֲרָה בְּמִקּוּהָ יוֹסִי הַגְּלִילִי. יוֹדְעִין הֵיוּ
 דְּלֵא אֵיירִי כְּשֶׁמֶשֶׁזְּכָן לוֹ מִצִּירָא לְמִן
 פִּי מִדְקַמְרֵי לֵיהּ הֵכִי: **בְּנִמְמָא** הִגּוּף וַאֲחִ"ב נִשְׁמָא הַבְּשֵׁר
 ב"ע לֹא פִלְגִי דְחֵיבִי דְרַאִיסוֹר בִּרְתָּא קְרִים. וְמוֹ לֹא פִקֵּעַ וְלֹא גִרְסִין
 דְּרַאִיסוֹר מוֹסִיק. הֵיוּ א"י הֵכִי הֵכֵא לֵאחִיצוּזִי תִרְמִי אֲלֵלָא לֵאחִיצוּזִי
 תִּמְטָא מִשּׁוּם טוּמְאָא דְּלֵא הֵכִי דְקַמְרֵי לֵיהּ רַבְנָא כִּיּוֹן שִׁנְגַּע בּוֹ
 טִמְאָהּ הֵיוּ סְבוּרִין רַבְנָא דְרַבִּי יוֹסִי הַגְּלִילִי פִטֵּר מִשּׁוּם דִּמְחֻלָּא וְעוֹמֵד
 הוּא וְגַמְר מִתְרומֵה דִּפְטֵרִין צַפ' כֹּל הַבְּשֵׁר (לִקְמָן דף ק"ג): טִמָּא הֵאוּכֹל
 תְּרומֵה טִמְאָה מִשּׁוּם דְּכִתִּיב וְמוֹתוּ בּוֹ כִּי יִחַלְלוּהוּ פִּרְט לֹא שִׁמְחולֵלָת
 וְעוֹמֵד וְאִ"ת לְרַבְּנָא דְפִרְכִּי מִכִּי נִגַּע בּוֹ טִמְאָהּ הֵכִי מִשְׁכַּחַת טִמָּא
 שֶׁכֵּל תְּרומֵה שִׁיחָא צְמִיתָה הֵא מִכִּי נִגַּע בָּהּ טִמְאָה וִי"ל כִּיּוֹן שִׁחַחַד
 לוֹ מִצְרוֹ וְהֵכֵא לֹא פִרְכִּי לֵיהּ רַבְנָא אֲלֵלָא מִשּׁוּם יָדִיעִי דְלֵא אֵיירִי צִתְּחַד
 לְכַפִּירֵשׁנוּ אִ"ת צִשְׁלָא נִכְסָהּ אִוּ צִינִילוּהַ צְמִי פִירוּת וְעוֹד לֵא
 הֵאֲמַת אֲפִילוּ הוֹכֵרֵה מִשְׁכַּחַת לֵיהּ כִּיּוֹן שִׁנְגַּמָּה הִגּוּף וַאֲחִ"ב נִשְׁמָא
 הַתְּרומֵה דְּכַמְרִינִין הֵכֵא וְאִצְטֵרִיךְ קִרָּא דִּפְטֵר בְּמִחְוֹלָת (כ) שִׁנְטָמָא
 מַחֲלָה וְאִצְטֵרִיךְ קִרָּא לִשְׁמַעוּנִין דִּילִפִּין מִהֵשֵׁא צִעֲלֵמָא דִּאִין אִיסוֹר
 חֵל עַל אִיסוֹר וְלִמָּד אִיסוֹר חֵל עַל אִיסוֹר צִעֲלֵמָא שִׁאֲנִי הֵשֵׁא דְגִלִּי
 קִרָּא וְכֵן מִשְׁמַע לִקְמָן צַפ' כֹּל הַבְּשֵׁר (שס) וְנִשְׁמָא טִמָּא סְהֵדִין
 יְקוֹטֵרֶטֶס וְאִע"ג דְּאִיסוֹר בֵּת אַחַת הוּא מֵאֵן דְּלִית לֵיהּ אִיסוֹר כּוֹלֵל
 יִצְמֵת (ג): פִּרְכִּי הִשְׁתָּא בְּאִיסוֹר כּוֹלֵל מִמַּיִצְב תִּרְמִי בְּאִיסוֹר בֵּת אַחַת
 אַחַת לִכָּן נִרְאֵה לְרַבִּי דִּהִשְׁתָּא ס"ד דְּלֵאֵן אִיסוֹר בֵּת אַחַת הוּא אֲלֵלָא
 אַחַת הוּא אִ"כ שֶׁזְּכָן לִמָּה לִי פִּשְׁטָא דְחֵיב מִשּׁוּם דִּשְׁכַּת קְרִים: